

השולח פרק רביעי גיטין

מסורת הש"ס

בזמן שהיוכל נוהג כל מכירת קרקע לפירות שהרי חוזר הגוף ציוכל:
אדעתא דפירא נחית ולא אדעתא למקנייה לאדעתא אפילו שעה
אחת: הוונה שני אילנות בצוק שדהו של חצירו דק"ל צבצב צמח
(דף פה) ללא קנה קרקע הלכך אינו קורא ללא מצי למימר פרי האדמה
אשר נתת לי: **הא שלשה** דקיימא לן
דקנה קרקע תחתיהן וביניהן) ממלא
אורה וסלו: **מצא וקורא** ואע"ג
דהדרא ציוכל: **מחולקם** דריש לקיש
ורבי יוחנן: **ציוכל שני** שמונו ישראל
שכבר הורגלו להחזיר קרקעות בזה"ש
קאמר ריש לקיש מצא ואינו קורא
דסמכא דעתיה דמוכר דודאי הדרא
ליה זה צמות שיחזרנה: **נציוכל**
רשאון כל הני ממתינת ציוכל
רשאון: **כפאלי** הני פירות אי

קנין הגוף דמי אי לא: **שדה אחוזה.** אם הקדישה ולא גאלה קודם היוזל ומכרה גיזרזר לאחר אינה נגאלת עוד וכשהיא יוצאה ציובל מיד הלווקחה מן הגוזבר מתחלקת לכהנים שנה' (ויקרא ט) ואם לא יגאל את השדה וגו' ויהיה השדה לגופו וגו'. וזהו מקנה כשהקדישה ולא גאלה ומכרה הגוזבר כשהיא יוצאה ציובל חוזרת לבעלים הראשונים שמכרוהו למקדיש שנהאמר' בשנת היוזל ישוב השדה לשאר קנהו מאתו וגו': **מניין ללווקה שדה מאציו הקדישה.** בחי' אציו בעודה צידד שדה מקנה: **ואחר כך מה אציו.** ועשית לו אחוזה: **מניין שפאה לפניו כשדה אחוזה.** אם לא גאלה ומכרה הגוזבר שיוצאה לכהנים ציובל: **אשר לא משדה אחוזתו.** קרא יתירא הוא: **שדה שאינה ראוי.** בשעה שהקדישה להיות לו שדה אחוזה לעולם: **יצא וזו'.** וכל שכן מה אציו ואחר כך הקדישה לדשעת הקדש כבר היתה אחוזה: **ר' מאיר אומר.** זו אינה שדה אחוזה וחוזרת לו מחמת אציו שמכרה לו וקרא כי אחא למת אציו ואחר כך הקדישה אחא: **הכי גרסינן ואילו לר' יהודה ור' שמעון מה אציו ואח"כ קדישה לא לרי"ך קרא מאי לאו כהא קמיפליגי זו'.** ולא גרסינן כהא אלא לאו דלאו צמר פדיון ובמס' ערסין (דף ד: גרסינן לה: **לא לריכא קרא.** דאי לריכא קרא הקדישה ואח"כ מה אציו מנא להו: **קנין פירות.** שהיתה קניה לו מאציו בשעה שמת אציו וקנין פירות הוא שהרי היוזל נוהג: **קנין הגוף דמי.** וכי מייט אציו לא ירית מדי ולא דמי ליה אחוזה הלכך אי לאו דרביה קרא לא הוה אמינא דמיהו כשדה אחוזה ואלטריך קרא למת אציו ואחר כך הקדישה: **לאו קנין בגוף דמי.** וכי מית אציו ירית גופא הלכך מה אציו ואחר כך זו': **קנין הגוף דמי.** ומודו דמת אציו ואחר כך הקדישה לריכא קרא: **והכא קרא אשכחו ודרשו.** לרבווי מינה אף הקדישה ואחר כך מה אציו דאם כן דלא מרבי אלא מה אציו ואחר כך הקדישה: **לכבז קרא אשר לא אחוזתו.** ולא לכבז משדה: **לקחוס הן.** דאין ברירה והיו כמו שהחליפו חלקיהן: **ומהו' וכוין** דאמר ירושלמי שהתחלקת הוי' פירות דהיינו כל לקיחה בשבעת הוי' משפלה בימי יהושע דהיינו חד בר

הוא דקדק ירי' על גמולו ושדה אחוזה היא, מכלן קנה לו אלמנטריקן קרנו דעה אחסר
 שדה אחוזה היא (100). בעלמור ד' קצנו הגור דמי, ולמה אזני ואח"כ הקדשני מי אנמיק
 וירוש. והקדשני ואח"כ מן אבני מורי אחסר, ולמה דלמי דבר לו קרן מן אבני ואח"כ
 אשר אל אחורו. ומתברר כל ד' מורי אחסר יתמו לו אבני שכן אחסר, משדה ומנל לו
 שן ואח"כ מן אבני, יצתה לו, שנשבע קדש היה קדש ליהוה דעה אחסר (שפי' כ' (1)). אל
 הוכרח הדבר שכן אבני כלל התנעל כלל אבני וירוש לו קדש דעה, דעה אחסר מכלן קנה לו

לא רב"ע קנין פירות בקנין הגוף דמי'. דיחויא בעלמא הוא דרבי יהודה אית ליה בזהבובל (צ"ק דף טז) גבי דין יום או יומים ללא קנין הגוף דמי' (א) **לא** דאמר ר' יוחנן קנין פירות ב'ו'. הקשה רבינו מס ואנו איך תכלאו דינו ורגליו דקיימא לן כהיט לקיש ללא

כקנין הגוף דמי כדאמרין בריש
 החולץ (יבמות דף טו:) וקיימא לן נמי
 דדלאורייתא אין ברירה לבסוף מסכת
 ביצה (דף נח.) פסקין כרבי אשערי^א
 ורב נחמן דקיימא לן (במזכות י.)
 כוומיה דדיני קאמר בריש^א פרק ב'
 דקדושין (דף מצ:) האחים שחלקו הרי
 הן כלקוחות פחות משמות נקבה
 מקח ופסקין כחם בהמכור את העל
 (ב"ב דף סה.) דלזן להן דרך זה על
 זה דמוכר כסין^א רעה דמכר אלמא

לקוחות הן והא דפסקין ב' צית
 כור (שם דף קו.) כרז דאמר בטלה
 מחלוקת לאו משום דיורשין הוו אלא
 משום דהוו כלקוחות באחריות ויורשין
 דקאמר רזי לאו יורשין ממס אלא
 כלומר יורשין וצדו ספרי גרסינן
 הכי בפרק קמא דבבא קמא (טז. טז.)^ט
 ומיהו רב אסי דאמר יחלוקו ומספקא
 ליה אי יורשין הוו היינו יורשין ממס
 דמוכס בפרק יש צבור (בסורות דף
 מה.) גבי חמס ולא חזי חמס ורבי
 אסי אמר רבי יוחנן האמין שחלקו
 לקוחות לאו היינו רב אסי אי
 נמי הא לדידה הא דרביה והא
 דפסקין בצדדים בפרק השומפין
 (דף מו.) כ"א צן יעקב בשומפין
 שגדו הנאה זה מזה דמומר ליכנס
 לאחר לאו מטעמיה דטעמיה משום
 צרייה דמוכס בפרק הפרה (ב"ב
 דף נא.) אלא משום דיומרו הא
 כדפי' בחזקת הפסדים (ב"ב דף לו.)^י
 ומותר בצדדים הנאה^י וי"ל דלוקא

אביו ואח"כ הקדישה
 וזו בהא קמיפלגי דר"מ
 מגידי והלכך מת אביו
 קרא רבי יהודה ור"ש
 קנין הגוף דמי ובהא
 וזו דקא ירית והלכך
 הלא צריכא קרא וכי
 ואח"כ מת אביו הוא
 זמן בר יצחק לעולם
 ר' ר' יהודה ור"ש קנין
 הכא רבי יהודה ור"ש
 כתוב רחמנא אם את
 אחותו מאי משדה
 ראויה להיות שדה
 להיות שדה אחוזה
 יוחנן קנין פירות כקנין
 ורגליו בבית המדרש
 האחין שחלקו לקוחות
 ביוכל ואי ס"ד לאו
 ככחת דמייתי ביכורים
 יהושע בן נון אמר
 סייעי ליה לר"ל קרא
 במספר

לא קרינן זה שדה מקנה אלא שדה אחוזה: הדרן עלך השולח

[illegible]

עין משפט
נר מצוה

סא א מ״י פ״ד מהל'
 צבורים הלכה ז
 סמג עשין קלט קמ:
סב ב מ״י שס פ״ב
 הלכה יג:
סג ג מ״י שס פ״ד
 הלכה ד:
סד ד מ״י שס פ״ב
 הלכה יג:
סה ה מ״י שס פ״ד
 הלכה ז:
סו ו ז מ״י פ״ו מהל'
 ערכין הלכה כח:

נורה אור השלם

וְאִם אֶת שְׂדֵה מִקְנֵתוֹ
שֶׁר לֹא מִשְׁדֵּה אֲחֻזָּתוֹ
יִדְּשׁ לֵי: וִיקְרָא כֹ כֵּב

מוסף תוספות

[illegible]

פסקי רי"ד

[illegible]